

Den næste sag på dagsordenen var:

32) Første behandling af lovforslag nr. L 135: Forslag til lov om ændring af lov om almene boliger samt støttede private andelsboliger m.v. og lov om kommunal anvisningsret. (Indsats mod ghettoisering).

Af socialministeren (Eva Kjer Hansen).
(Fremsat 8/12 2004).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Inge-Lene Ebdrup (V):

Det forslag, vi behandler nu, er et ud af en lang række forslag, som bliver eller er blevet fremsat som led i genopretningen af problemramte almene boligområder.

Dette forslag er efter vores mening et af de vigtigste, fordi det medvirker til, at bl.a. beboersammensætningen styrkes, således at områdernes samlede ressourcer forstærkes. Dernæst giver forslaget også kommunerne mulighed for at tilbyde ressourcetsvage personer en bolig i stærkere områder, ved at de pågældende kommuner får mulighed for at forhøje anvisningsretten generelt.

Kl. 15.30

Endelig forbedres mulighederne for, at kommunerne kan indgå aftaler med private udlejere om råderet over boliger. Denne forbedring anser vi for at være et vigtigt redskab i bestræbelserne på, at alle boligområder blandes til gavn for de svageste i vores samfund.

Der har i forbindelse med dette forslag været kritik af, at man kan afvises som lejer til en tom bolig, fordi man er på kontanthjælp, starthjælp eller introduktionsydelse. Denne kritik mener jeg ikke er rimelig, idet det overordnede mål med dette forslag er at styrke belastede områder, og idet de afviste lejere som hovedregel vil blive tilbudt en anden bolig inden for 6 måneder.

Det er vigtigt, vi nu tager fat om nældens rod og ikke stikker hovedet i busken, fordi vi ikke tør tale om de meget synlige og omsiggribende problemer, vi ser i de pågældende områder.

Endelig vil jeg slå fast, at den kritik, der i forbindelse med forslaget har været af, at personer, der står på en venteliste, kan komme i den situation, at de må vente lidt længere, er reel nok, men at det endelige mål er at styrke de svage bo-

ligområder. Det mener vi er en meget vigtig hensigt, og at den derfor legitimerer, at ressourcestærke personer kan få et boligtilbud i svage områder og samlet set styrke ghettoområderne.

Vi støtter forslaget varmt og ser frem til, at kommunerne nu får endnu flere og bedre redskaber til brug i bestræbelserne på at dæmme op for ghetto problemerne.

(Kort bemærkning).

Morten Homann (SF):

Jeg vil godt sige til Venstres ordfører, at vi i SF er enige i, at der er boligområder, hvor man kan være nødt til at lave et indgreb som det her og sige, at det ikke er alle, der kan få anvist en bolig, men så vil jeg omvendt spørge: Er Venstres ordfører ikke enig i, at det så til gengæld er afgørende, at de, som bliver afvist ifølge de her regler, bliver sikret en bolig i den anden ende?

Hvis det er tilfældet, vil Venstre så ikke være med til at prøve at stramme op på forpligtelsen? For vi kan vel godt være enige om, at der ikke ligger nogen stor forpligtelse i det her lovforslag til at sikre dem, der bliver sprunget over i køen, en anden bolig af tilsvarende standard. Så kan vi ikke være enige om at stramme op på det?

Det næste spørgsmål er: Er det Venstres ordførers opfattelse, at det her lovforslag sikrer, at der er boliger nok, til at der for de boligsøgende, som bliver sprunget over i køen f.eks. her i København, hvor der jo er mangel på boliger, bliver stillet boliger nok til rådighed, sådan at det faktisk er muligt at finde boliger til dem, der bliver sprunget over?

(Kort bemærkning).

Inge-Lene Ebdrup (V):

Jeg synes, det er meget svært – og det må det også være for SF's ordfører – at vurdere, hvorvidt de kriterier, der er opstillet for, at kommunerne kan anvise en anden bolig til dem, der er blevet afvist, er for slappe, for de har jo ikke virket endnu.

Men det er sådan i forslaget, at kommunen har 6 måneder, og at kommunen samtidig har mulighed for at få forhøjet den generelle anvisningsret, altså få flere boliger at anvise til ud af den samlede almene boligmasse i kommunen. Vi mener, at det her er rimeligt, og vi mener, at vi skal se, om det ikke er det, der kan virke.

Hvis det så viser sig, at det ikke er nok, er det selvfølgelig noget, som vi vil komme tilbage til.